

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 12. november 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 9 (L 56) efter ønske fra udvalget til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

20. november 2024

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Spørgsmål nr. 9:

Vil ministeren kommentere materiale fra Dansk Flygtningehjælp om justering af reglerne for opholdstilladelse som udsendeshindret?

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

Svar:

1. Det fremgår af notat fra Dansk Flygtningehjælp og Vistrup & Lundgaard om justering af reglerne om opholdstilladelse som udsendeshindret (L 56 - Bilag 6) bl.a., at ordningen "er en vigtig byggesten for regeringens samlede hjemrejsepolitik."

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2024 - 17372
Akt-id 2875683

Jeg vil indledningsvis gerne slå fast, at det ikke er en vurdering, jeg deler. De værktøjer i hjemrejseloven, som kan motivere bl.a. afviste asylansøgere til at samarbejde om hjemrejsen fokuserer således på, at udlændingen skal udrejse til hjemlandet. Jeg kan for så vidt angår incitamenterne for hjemrejse i relation til ordningen om opholdstilladelse som udsendeshindret henvise til besvarelsen af UUI (alm. del) spm. 553 (folketingsåret 2023-24) af 1. oktober 2024.

2. I notatet fra bl.a. Dansk Flygtningehjælp foreslås det at bevare fordelene ved den nuværende ordning og samtidig fjerne det unødige ressourceforbrug ved at ophæve kravet i hjemrejselovens § 3 a om, at Hjemrejsestyrelsen efter 18 måneder fra udløbet af udrejsefristen af egen drift træffer afgørelse om, hvorvidt en udlænding er udsendeshindret samt ophæve kravet om, at udsendelse for tiden skal anses for udsigtsløs. Det foreslås endvidere, at kravene, om at udsendelse ikke har været mulig i mindst 18 måneder, og at udlændingen i sammenhængende 18 måneder har medvirket til sin udsendelse, øges til 30 måneder.

3. Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at formålet med udlændingelovens § 9 c, stk. 2, har været at kunne meddele opholdstilladelse til de få udlændinge, der har fået afslag på deres opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, men som ikke har kunne udsendes, selvom de pågældende i sammenhængende 18

måneder har medvirket til udsendelsesbestræbelserne, og hvor udsendelsen for tiden må anses for udsigtsløs.

Forslaget om at ophæve betingelsen om, at udsendelsen for tiden skal være udsigtsløs for at kunne få opholdstilladelse som udsendelseshindret, ville således indebære, at et af de primære formål bag opholdstilladelsen som udsendelseshindret ville blive fjernet. Hvis ikke udsendelsen er udsigtsløs, er det således vurderingen, at man ikke er udsendelseshindret. Man skal ikke medvirke til sin hjemsendelse, fordi man måske kan få en opholdstilladelse. Man skal medvirke, fordi man har pligt til at udrejse. Det er således et væsentlig element i ordningen – og i hjemrejsepolitikken – at man ikke skal kunne vente sig til en opholdstilladelse.

For så vidt angår forslaget om at ophæve kravet om, at Hjemrejsestyrelsen af egen drift skal træffe afgørelse om, hvorvidt en udlænding efter 18 måneder fra udløbet af udrejsefristen opfylder betingelserne for at være udsendelseshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, skal Udlændinge og Integrationsministeriet bemærke, at det er Hjemrejsestyrelsen, der er den kompetente myndighed til at vurdere dette. Det står det ikke helt klart for Udlændinge- og Integrationsministeriet, hvem der ville skulle vurdere dette i den foreslåede ordning.

Det er ikke ministeriets vurdering – som det fremgår af notatet – at sagsbehandlingen vil kunne baseres på automatiserede, systemiske opslag i Hjemrejsestyrelsens sagsbehandlingssystem, da bl.a. vurderingen af medvirkensperioden forudsætter en manuel gennemgang af sagen.

Det står derudover ikke klart for Udlændinge- og Integrationsministeriet, om det anførte om, at sagsbehandlingen vil kunne baseres på automatiserede, systemiske opslag i Hjemrejsestyrelsens eksisterende sagsbehandlingssystem, skal forstås sådan, at forslaget indebærer, at der ikke vil skulle træffes en forvaltningsretlig afgørelse i sagerne.

Udlændinge- og Integrationsministeriet er ikke enig i, at det kan konkluderes, at forslaget ikke vil indebære, at målgruppen for ordningen udvides. Ophævelse af væsentlige betingelser i ordningen om, at udsendelsen er udsigtsløs på afgørelses-tidspunktet vil efter ministeriets opfattelse kunne indebære, at flere vil kunne opfylde betingelserne, uanset om tidskravene ændres fra 18 til 30 måneder.

Det fremgår endvidere ikke af forslaget, efter hvilke kriterier en opholdstilladelse efter en foreslåede ordning vil skulle forlænges eller inddrages. Efter den nuværende ordning skal udlændingen fortsat medvirke, og det vurderes løbende, om udsendelse fortsat er udsigtsløs.

Som følge af at det foreslås, at Hjemrejsestyrelsen ikke længere af egen drift skal træffe afgørelse om, hvorvidt betingelserne for opholdstilladelse er opfyldt, formoder ministeriet, at forslaget indebærer, at sagerne i stedet vil skulle behandles på baggrund af ansøgning. Udlændinge- og Integrationsministeriet vurderer, bl.a. på

baggrund af erfaringer med den tidligere ansøgningsordning, at dette ikke nødvendigvis vil reducere mængden af sager væsentligt, herunder da alle udlændinge i udsendelsesposition vil kunne indgive en ansøgning, der således vil skulle behandles i overensstemmelse med relevante forvaltningsretlige krav, uanset om betingelserne er opfyldt eller ej.

4. Det er på den baggrund vurderingen, at forslaget ikke vil medføre et mindre resourceforbrug. Det er ligeledes vurderingen, at kravet om, at udsendelse for tiden skal anses for udsigtsløs, er et bærende element i ordningen. På den baggrund giver forslaget ikke anledning til ændringer i det fremsatte lovforslag.

Kaare Dybvad Bek

/

Christina Fløystrup